

Intervju

BERGTAGNA. Barbara Pizzo sjunger strofer av *Safpo* medan dansarna Riccardo Olivier och Noemi Bresciani förvandlas till antika statyer. DAN ANDERSSON

FÖREDRAR NATUREN. Regissören Michele Losi förvandlar Parkbergen till Sicilien.

DAN ANDERSSON

In-Boscati

• **Betyder ungefär ordagrant "i skogen".**

• **Deltagare** är Michele Losi, Anna Fascedini, Barbara Pizzo, Giulietta De Bernardi, Marco Mazza, Ruth Jansen, Angela Giassi, Anna Turina, Joseph Scicluna och Elisa Makarevitch från Teaterhögskolan i Helsingfors.

• **Under föreställningen** får man också se smeden Anna Turina arbete. Hennes skulpturer finns runt omkring på skräddaplatserna.

• **In-Boscati** kan ses under Hangö Teaterträff i dag och på söndag.

När Hangö blir Sicilien

Sirener i vattnet, grekiska gudar på berget, Et-nas siluett vid horisonten. I dag intar italienska Scarlettine Teatro Hangö Teaterträff med sin drömlika vandring.

En ettrig tärna störtdyker ner i vattnet för att sedan uppvisa sig igen med sin fångst inklamd i den vassa näbben.

– Han bor här vid viken. I början var han rädd för oss men nu har han vant sig, säger Michele Losi.

Bakåtlutad på de varma klipporna med ett par *Marcello Mastrolioni*-solglasögon på näsan iakttar den italienska regissören repetitionerna som pågår på parkbergen i Hangö.

Uppe på kronet sjunger en kvinna i rött. Två nakna figurer klättrar upp för berget, väl uppe på toppen stelnar de i poser.

– De gestaltar skulpturer av Apollon och Afrodite, förklarar Losi.

In-Boscati/The eyes path #2 The Siren är en platsspecifik föreställning enkom gjord för Hangö tillsammans med Matilda Sundström som är Hangö Teaterträffs arrangörer.

– Idén kom från landskapet. Det kändes som en perfekt plats för Odysseus och sirenerna, förklarar Losi.

Hemma i Italien bestämde han sig

för att knyta vandringen till *Giuseppe Tomasi di Lampedusas novell Sirenen*.

– Lampedusa skrev också *Il Gattopardo* (*Leoparden*), som utspelas i 1860-talets Sicilien. På något sätt kändes det som om Hangö befinner sig i en annan tid. Casinos vita byggnad för tankarna till 1800-talets andra hälft.

Vild sexualitet

Det är också vid Hangö gamla societethus som vandringen tar vid. Solen gassar över verandan och Losi uppmanar den finländska teaterelaven *Elisa Makarevitch* att be två förbipasserande damer agera testpublik. Efter en stund avlägsnar sig kvinnorna – "Fast jag skulle nog heller vara på Sicilien än i Hangö", hälsar den ena.

På verandan träffar vi också huvudpersonen i Lampedusas novell den belästa professorn Rosario La Cura. *Joseph Scicluna* som spelar den originella mannen leder vandringen och uppmanar publiken då och då att stanna på stigen, ta in doften av tall eller fästa blicken vid Etna vars stolta siluett mycket väl kunde tä-

kas avteckna sig någonstans vid horisonten.

Lampedusas professor är expert på klassisk grekiska och i själva verket den enda bland de vittra som behärskar det "utdöda" språket.

– Han bestämmer sig för att visa sig själv för första gången. Landskapet vid udden är hans vardagsrum, bildningens högborg. Här finns de grekiska statyerna och Barbara som står upp på klippan sjunger strofer av *Safpo*.

Berättelsens höjdpunkt infaller då professorn avslöjar hemligheten bakom sina kunskaper i de klassiska språken, nämligen en ungdomsromans med en äkta siren. Sirenen Lygaia som han möter i Augusta i Sicilien lär honom tala grekiska och att inte tro på sagorna: "Vi dräper ingen, vi bara älskar." Den passionerade romansen varar en sommar och tar slut när hon återvänder till havet.

– Novellen handlar om sex, mat och kärlek. Sirenen representerar en vild sexualitet och professorn frågar sig: Vad är egentligen Gud och det guidomliga? Erotiken, smaken hos sjöborrarna han äter, de sici-

lianska landskapen, havets färg är platser för Gud.

Den Milanobaserade teatergruppen *Scarlettine Teatro* grundades 1998 och arbetade till en början med social teater i urbana miljöer.

– Vi provocerade och tog i människor, berättar Losi.

Så smäningsvänt vändes intresset mot naturen, och liknande vandrings som i Hangö har teatergruppen ordnat runt om i världen. I sommar blir det en föreställning på Sardinien där gruppens utskickar Ikarosmyten.

– Att nyttja landskapet är mer kraftfullt än att stanna inne i en black box där det egentligen kvittar var du är – du kunde lika väl vara i Milano som i Hangö. Naturen ger impulser som man måste följa men man ska ge den tid och verkligen ta in landskapet. Regnar det ställer vi inte utan använder oss i stället av det.

Naturen har också andra fördelar. Losi säger att hela ensemblen är mer avslappnad när de får jobba ute i det vilda.

– Jag försöker inte vara mystisk. Vi har verkligen kul.

Isabella Rothberg

029 080 1381, isabella.rothberg@hbl.fi

Fem frågor

"Popkalaset är inte ens myndigt"

I kväll inleds det första av årets två popkalas. Festivals producent Tomas Järvinen säger att nyckeln till att festivalen överlevt i 16 år ligger i den finlands-svenska marknadsmischen.

Finlands Svenska Ungdomsförbund har tagit över ansvaret för Popkalaset från och med 2012, varför?

– Niklas Rosström frågade om vi ville fortsätta då han tackar för sig. Som organisation tog vi en fundrar kring om det här är något vi borde och vill hålla på med. Svaret blev ja. Popkalaset är ett renodlat ungdoms-evenemang, vilket passar de 280 medlemsföreningar vi servar. Som förbund med över 50 000 medlemmar håll-

er vi flaggan högt via evenemanget.

Popkalaset har alltid haft många rikssvenska artister, varför går de hem i Svenskfinland?

– Att det ska vara gästartister från just Sverige är ingen tumregel. Men eftersom vi betonar det svenska språket, så ligger det nära till hands. Vi vill också lyfta fram finlandssvenska artister men de är rätt få så det gäller drygt ut, få rätt blanding av stora namn och nyheter. Det har

varit en lång process att hitta artister som stöder varandra och som dessutom inte är för dyra eller fullbokade.

Hur ser finansieringen ut?

– Visst har vi fått en del understöd, arrangemangen drivs också av taloarbetet men mycket hänger ändå på biljettkontakten. Regn påverkar alltid.

Vad ligger bakom att Popkalaset som fenomen överlevit i sexton år?

– Nyckeln är att festivalen

nischat sig på det finlands-svenska. Visst blir publikpotentialen då en begränsande faktor men det finns inget likande evenemang på fastlandet. Vissa kommer av tradition medan andra väljer utifrån artistlistan. På vår Facebooksida är majoriteten av följarna mellan 15 och 24 så nostalgfaktorn är ålmänsklig inte så hög där. Att Popkalaset funnits i 16 år gör att det inte ens är myndigt.

Har kalaset förnyat sig?

– När FSU tog över överväg-

de vi en flera dagar lång festival, nya platser, ny formgivning och byte av datum. Men Popkalas i exempelvis juli skulle innehåra ännu mer konkurrens. Så vi tänkte: Varför ändra något som fungerar? Däremot har vi som fortsatt tumregel att inte bjuda in samma artist två år i rad.

Andrea Svanbäck

andrea.svanback@hbl.fi

Popkalaset går av stapeln i Ekenäs i kväll och om en vecka den 16 juni i Jakobstad.